
HOOFDSTUK 4-01 update 17juli2026

"Was Trump groter dan de Republikeinse Partij, of was zijn politieke macht afhankelijk van een relatief kleine maar uitzonderlijk loyale minderheid?"

4.7 De afnemende populariteit van Trump en de toekomst van MAGA (2026)

Kernvraag

Verliest Donald Trump niet alleen steun onder de Amerikaanse bevolking, maar ook de uitzonderlijke persoonlijke loyaliteit waarop zijn politieke macht jarenlang was gebaseerd?

Historische achtergrond

Sinds zijn verkiezing in 2016 werd Donald Trump beschouwd als een unieke politieke figuur.

Zijn electorale kracht lag niet uitsluitend in het aantal Republikeinse kiezers dat op hem stemde, maar vooral in de uitzonderlijk sterke loyaliteit van een relatief grote groep aanhangers.

Gedurende bijna tien jaar werd algemeen aangenomen dat deze kern van zeer trouwe MAGA-aanhangers vrijwel onaantastbaar was.

Nieuwe opiniepeilingen in 2026 zetten deze aanname echter onder druk. Volgens de besproken peiling van Washington Post/Ipsos zegt nog slechts **15% van de Amerikanen Trump "sterk" te steunen**, een historisch laag niveau binnen deze meetreeks. Ook andere recente peilingen laten zien dat de groep met zeer sterke steun doorgaans tussen ongeveer **14% en 21%** ligt.

Analyse

1. Niet de algemene populariteit is het belangrijkste signaal

Presidenten zijn zelden populair gedurende hun volledige ambtstermijn.

Belangrijker is de omvang van hun **vaste politieke kern**.

Bij Trump werd jarenlang aangenomen dat juist deze kern uitzonderlijk stabiel was.

Wanneer juist deze groep kleiner wordt, verandert de aard van zijn politieke macht.

Niet langer ontstaat het beeld van een leider met een voortdurend groeiende volksbeweging, maar van een president die afhankelijk wordt van een steeds beperktere groep zeer loyale aanhangers.

2. MAGA verandert van massabeweging naar kernbeweging

De MAGA-beweging kende tussen 2016 en 2024 kenmerken van een brede politieke mobilisatie.

De recente peilingen suggereren dat de beweging zich ontwikkelt tot een kleinere, maar ideologisch hechtere achterban.

Dat heeft meerdere gevolgen.

Binnen de Republikeinse Partij

Trump kan nog steeds:

- kandidaten ondersteunen;
- voorverkiezingen beïnvloeden;
- fondsen werven;
- media-aandacht domineren.

Maar zijn vermogen om een brede meerderheid van onafhankelijke kiezers aan te spreken lijkt af te nemen.

3. De verschuiving onder onafhankelijke kiezers

Opvallend in de peilingen is de geringe enthousiaste steun onder onafhankelijke kiezers.

Volgens de besproken peiling beoordeelt slechts **6% van de onafhankelijke kiezers Trump zeer positief**, terwijl een veel groter deel hem juist zeer negatief beoordeelt.

Historisch gezien vormen onafhankelijke kiezers vaak de beslissende factor bij landelijke verkiezingen.

Wanneer deze groep zich verder van Trump verwijdt, wordt het voor Republikeinse kandidaten moeilijker om landelijke verkiezingen te winnen, ook wanneer zij de Republikeinse basis behouden.

4. Vermoeidheid binnen de eigen achterban

Een tweede opvallende ontwikkeling is dat meer Republikeinen aangeven Trump nog slechts "enigszins" te steunen in plaats van "zeer".

Dat hoeft niet direct te betekenen dat zij overstappen naar de Democratische Partij.

Wel kan het wijzen op:

- politieke vermoeidheid;
 - afnemend enthousiasme;
 - minder campagne-activiteit;
 - lagere opkomst;
 - groeiende twijfel over de electorale strategie van voortdurende confrontatie.
-

5. De grenzen van charismatisch leiderschap

Politiciologen onderscheiden drie belangrijke vormen van politieke legitimiteit:

- institutionele legitimiteit;
- ideologische legitimiteit;
- charismatische legitimiteit.

Trump heeft gedurende zijn politieke carrière vooral geleund op charismatisch leiderschap.

Een kenmerk daarvan is dat persoonlijke aantrekkingskracht moeilijk overdraagbaar is.

Wanneer die aantrekkingskracht afneemt, kan de gehele beweging kwetsbaar worden.

Dat roept de vraag op of MAGA duurzaam kan voortbestaan zonder een leider die dezelfde mobiliserende kracht bezit.

Historische vergelijking

Vrijwel iedere Amerikaanse president verloor tijdens zijn ambtstermijn aan populariteit.

Het bijzondere bij Trump is echter niet zozeer de daling van zijn algemene waarderingscijfers, maar de mogelijke afname van de uitzonderlijk loyale kern die jarenlang als zijn grootste politieke kracht werd gezien.

Dat onderscheidt deze ontwikkeling van de gebruikelijke schommelingen in presidentiële populariteit.

Mogelijke oorzaken

De peilingen tonen een afname van sterke steun, maar verklaren niet eenduidig waarom die optreedt. Mogelijke factoren zijn:

- zorgen over de economie;
- vermoeidheid door voortdurende politieke confrontaties;
- controverses rond immigratie en deportatiebeleid;
- internationale spanningen;
- een groeiende wens onder sommige Republikeinen voor een minder conflictgerichte koers.

Het relatieve gewicht van deze factoren kan alleen worden vastgesteld door aanvullend onderzoek.

Gevolgen voor de Republikeinse Partij

Indien deze trend doorzet, ontstaan verschillende scenario's:

Scenario A – MAGA blijft dominant

Trump behoudt voldoende invloed om de Republikeinse Partij ook na 2026 te blijven domineren.

Scenario B – Geleidelijke normalisering

Republikeinse leiders nemen afstand van de sterk persoonsgerichte politiek en leggen opnieuw meer nadruk op traditioneel conservatief beleid.

Scenario C – Interne machtsstrijd

Nieuwe Republikeinse leiders proberen het MAGA-electoraat over te nemen zonder volledig afhankelijk te blijven van Trump.

Historische betekenis

Mocht de huidige ontwikkeling zich voortzetten, dan kan 2026 achteraf worden gezien als het moment waarop de politieke beweging rond Donald Trump haar maximale maatschappelijke omvang bereikte en vervolgens overging in een kleinere, maar nog steeds invloedrijke kernbeweging.

Dat betekent niet noodzakelijk dat Trump zijn invloed onmiddellijk verliest. Een relatief kleine, zeer gemotiveerde achterban kan nog altijd grote invloed uitoefenen binnen de Republikeinse Partij, vooral bij voorverkiezingen en de selectie van kandidaten. De peilingen suggereren echter dat zijn **brede maatschappelijke aantrekkingskracht** kleiner is geworden dan in eerdere fasen van zijn politieke loopbaan.

Advies voor het Trump Dossier

Ik zou dit opnemen als **Hoofdstuk 4.7**, direct vóór een nieuw onderdeel **4.8 "De Republikeinse Partij na Trump"**. Samen vormen deze twee subhoofdstukken een logische overgang van de beschrijving van Trumps persoonlijke invloed naar de vraag of het MAGA-tijdperk een blijvende politieke stroming wordt of vooral verbonden blijft aan één persoon.

Alle hoofdstukken en podcast afleveringen zijn gemaakt door ai
volgens het idee en script van BridgeThuis, Thijs

INTERN:

Bericht van CNN 17juli2026

Weinig factoren hebben de Amerikaanse politiek de afgelopen tien jaar zo sterk beïnvloed als de invloed van president Donald Trump op zijn achterban.

Hoewel hij niet breed populair is, is de gangbare opvatting al lange tijd dat Trump zo'n intense toewijding geniet van een groot deel van zijn achterban dat dit hem tot een machtige kracht maakt.

Er zijn steeds meer redenen om aan te nemen dat deze gangbare opvatting niet langer opgaat.

Een nieuwe peiling van de Washington Post en Ipsos is slechts het meest recente bewijs dat Trumps trouwe aanhang niet alleen aanzienlijk is gekrompen, maar nu historisch gezien vrij klein is.

Uit de peiling van Post-Ipsos blijkt dat slechts 15% van de Amerikanen Trump volmondig steunt – dat is minder dan 1 op de 6 mensen. Dat is een historisch dieptepunt in de geschiedenis van de peiling.

Ter context: eerdere peilingen van de Washington Post en Post-ABC gaven aan dat na zijn inauguratie en in februari 2025 27% van de Amerikanen Trump zeer goedkeurde. En in de dagen na de polariserende aanslag op het Capitool op 6 januari 2021 was dat percentage eveneens 27%.

Andere belangrijke punten uit de nieuwe peiling:

- Voor het eerst in de gegevens van het opinieonderzoeksbureau gaf een aanzienlijk groter deel van zijn aanhangers aan hem slechts "enigszins" (22%) te waarderen in plaats van "sterk" (15%).
- Slechts 41% van de Republikeinen en 43% van de Trump-kiezers in 2024 keurden hem sterk goed.

- Slechts 6% van de onafhankelijke kiezers was zeer positief over hem, tegenover 51% die hem zeer negatief *beoordeelde* .
- Zelfs onder wat Trumps belangrijkste doelgroep zou moeten zijn – blanke kiezers zonder universitaire opleiding – keurde slechts 24% hem volmondig goed.

Deze peiling is geen toevalstreffer. Sterker nog, het is minstens de vierde recente, betrouwbare peiling die aantoont dat het percentage mensen dat Trump sterk steunt, is gedaald tot rond de 15%.

Hoewel de meest recente peiling van Quinnipiac University aantoonde dat 27% van de geregistreerde kiezers Trump sterk steunde, liggen andere peilingen aanzienlijk lager. In die andere peilingen lag het percentage op 21% (NPR-PBS-Marist), 20% (Fox News), 19% (AP-NORC), 16% (Marquette Law School), 15% (Post-Ipsos) en 14% (Reuters-Ipsos).

Sommige van deze cijfers zijn recordlaag. Andere liggen dicht bij het niveau waarop Trump zich bevond aan het begin van zijn eerste ambtstermijn.

Maar in de meeste recente, betrouwbare peilingen ligt het percentage Amerikanen dat Trump sterk steunt tussen de 1 op 7 en 1 op 5.

Dat schetst niet bepaald het beeld van een man met ijzeren hand die een grootschalige politieke beweging beheerst. Hij had misschien wel een paar Republikeinse partijgenoten kunnen verslaan in voorverkiezingen met een lage opkomst, die doorgaans worden gedomineerd door de meest

gepassioneerde kiezers. Maar heel weinig Amerikanen zien wat Trump doet en steunen het volmondig.

Nog een belangrijk punt: historisch gezien is de omvang van Trumps toegewijde aanhang gewoonweg niet zo groot.

Het is in feite slechts iets hoger dan de steun die Joe Biden aan het einde van zijn ambtstermijn kreeg, toen uit een peiling van CNN bleek dat 11% Biden sterk steunde en een peiling van Reuters-Ipsos dat percentage op 12% schatte .

Obama's populariteit daalde op zijn dieptepunten soms tot onder de 15%, maar dat was zeldzaam. Sterker nog, het gebeurde slechts één keer in een peiling van Washington Post-ABC, toen zijn populariteit daalde tot 18%. Meestal schommelde Obama's populariteit tussen de 20 en 30% – ongeveer het dubbele van wat Trump nu heeft.

De populariteit van George W. Bush daalde pas halverwege zijn zesde ambtsjaar, in 2006, tot onder de 15 procent. Tegen het einde van zijn ambtstermijn lieten sommige peilingen zelfs een percentage van minder dan 10 procent zien.

Trump is nog niet zo diep gezonken. Maar dit is slechts het zoveelste bewijs dat zijn achterban niet zo sterk is als men dacht – of in ieder geval niet meer zo sterk als vroeger.

Uit peilingen van de afgelopen maanden blijkt dat veel Republikeinen het oneens zijn met Trump over belangrijke kwesties , dat een groeiend aantal

van zijn kiezers hun stem op hem voor 2024 in twijfel trekken of er zelfs spijt van hebben, en dat zijn steun onder blanke kiezers uit de arbeidersklasse ook afneemt .

Maar misschien is het belangrijkste wel het aantal mensen dat zegt dat ze echt waarderen wat hij doet. En dat is momenteel een verwaarloosbaar klein deel van het Amerikaanse publiek.